

Ylle Kuihtuneen Ajan Ajatusten

Horna

Suru on valloittanut kaiken.
Siellä mistä hyvyyden ilot on pois ajettu.
Tuulet syöksyvät avoimesta haudasta
Viiltäen jäisenä kunnes viimeinen
Valon kipinä on sammutettu.

Muistakaamme surunkelmeä hautajaiskuu
Jonka katseesta enkelit turhaan etsivät sääliä.

Ajattoman kunnian ja kylmän loiston ajat
Kun Kuolema korjasi satoaan.

Me olemme synkän mahdin hovi,
Silmän suuruuden hallitsijoita.
Ikuisen mustan taidon kantajia.
He, jotka tuovat kristityille kuoleman.

Me olemme Paholaisen ritareita,
Hiidentornin musta Mahti,
Jonka alle Hänen tuhonsa
Voimat suotiin.

Nämä ajat muistissamme käymme sotaan,
Viimeiseen, surumustan taivaan
Ja talven lumien ylle.

Uusi saatanallinen todellisuus,
Elävä saatanallinen unelma,
Meidän Mahtimme Kuolemassa.

Lojuu kristinusko nyrkin murskattua
Sen elämäntahtoisen heikon kallon.